

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/31192 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 februari 2008 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____ hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 13 juli 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 februari 2008, verzonden op 25 februari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 maart 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (hierna: de Richtlijn), voor wat betreft het criterium dat een onderdaan van een derde land moet beschikken over 'vaste en regelmatige inkomsten', onjuist is geïmplementeerd in het nationale recht. Hiertoe voert hij, samengevat weergegeven, aan dat voormelde bepaling van de Richtlijn, onder meer gelet op het doel van het daarin vervatte inkomensvereiste, voldoende ruimte laat voor de wijze van implementatie ervan in artikel 3.75 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000). De rechtbank heeft daarom ten onrechte geoordeeld dat laatstgenoemde bepaling buiten beschouwing moet blijven, aldus de staatssecretaris.

2.2. De rechtbank heeft, samengevat weergegeven, aan haar oordeel dat de Richtlijn wat betreft het criterium 'vaste en regelmatige inkomsten' onjuist is geïmplementeerd in het nationale recht, ten grondslag gelegd dat, gelet op het doel en de strekking van de Richtlijn, een onderdaan van een derde land die reeds langdurig in een land verblijft en erin is geslaagd gedurende dat verblijf vrijwel zonder onderbreking voldoende inkomsten uit arbeid in loondienst te verwerven met daarover afdracht van premies en belasting en voorts zonder gedurende dat verblijf ten laste te komen van de

lidstaat, geacht moet worden te hebben voldaan aan voormeld in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn neergelegd criterium. De uitwerking van dit criterium in artikel 3.75 van het Vb 2000 houdt echter geen rekening met een dergelijke situatie, waardoor de categorie onderdanen van derde landen met een langdurig arbeidsverleden op basis van tijdelijke dienstbetrekkingen, uitzend- of oproepcontracten louter vanwege de juridische vorm van de dienstbetrekking niet in aanmerking komt voor de status van langdurig ingezetene. De Richtlijn verliest hierdoor voor deze categorie personen haar nuttig effect, aldus de rechtbank.

2.3. In de zevende overweging van de preambule van de Richtlijn is overwogen dat om de status van langdurig ingezetene te verkrijgen, onderdanen van derde landen moeten aantonen dat zij over voldoende inkomsten en een ziektekostenverzekering beschikken, om te voorkomen dat zij ten laste komen van de lidstaat. De lidstaten kunnen bij het beantwoorden van de vraag of er sprake is van vaste en regelmatige inkomsten, rekening houden met factoren zoals bijdragen aan het pensioenstelsel en het vervullen van sociale verplichtingen.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn kennen de lidstaten de status van langdurig ingezetene toe aan onderdanen van derde landen die legaal en ononderbroken sedert de vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het desbetreffende verzoek op hun grondgebied verblijven.

In artikel 5 van de Richtlijn zijn voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene neergelegd. Ingevolge het eerste lid, aanhef en onder a, van dit artikel verlangen de lidstaten van onderdanen van derde landen het bewijs dat zij voor zichzelf en de gezinsleden te hunnen laste beschikken over vaste en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat. De lidstaten beoordelen deze inkomsten afgaande op de aard en de regelmaat ervan, waarbij zij rekening mogen houden met het niveau van het minimumloon en minimumpensioen voordat het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene werd ingediend.

2.3.1. Bij wet van 23 november 2006 (Stb. 2006, 584) is de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) gewijzigd ter implementatie van de Richtlijn.

Ingevolge artikel 21, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 kan ter uitvoering van artikel 8, tweede lid, van de Richtlijn de aanvraag tot het verlenen of wijzigen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 slechts worden afgewezen, indien de vreemdeling al of niet tezamen met het gezinslid waarbij hij verblijft, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan (hierna: het middelenvereiste).

2.3.2. Bij besluit van 23 november 2006 (Stb. 2006, 585) is het Vb 2000 gewijzigd in verband met de implementatie van de Richtlijn. Volgens de transponeringstabel in de nota van toelichting bij dit besluit moet artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn worden geacht te zijn geïmplementeerd in artikel 3.92, vierde lid, van het Vb 2000, in samenhang gelezen met de artikelen 3.73 tot en met 3.76 van het Vb 2000.

Ingevolge artikel 3.92, vierde lid, van het Vb 2000 zijn voor de toepassing van artikel 21, eerste lid, onder d, van de Vw 2000 de artikelen 3.73 tot en met 3.76 van overeenkomstige toepassing.

Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

Ingevolge het derde lid, eerste volzin, van dit artikel zijn in afwijking van het eerste lid middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn.

2.4. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, bestaat geen grond voor het oordeel dat artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn aldus onjuist is omgezet in het nationale recht. Uit de preambule en de tekst van voormelde bepaling van de Richtlijn blijkt dat met het vereiste dat een onderdaan van een derde land dient te beschikken over vaste en regelmatige inkomsten, is beoogd te voorkomen dat een onderdaan van een derde land ten laste komt van het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat. Ter voorkoming of beperking van het risico hierop is bij de implementatie van voormelde bepaling van de Richtlijn gekozen voor de in artikel 3.75 van het Vb 2000 neergelegde vereisten, ten einde te kunnen beoordelen of een vreemdeling in de toekomst over vaste en regelmatige inkomsten zal beschikken. Deze vereisten, die slechts gelden bij een besluit over de verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd terwijl het niet voldoen aan deze vereisten in de Vw 2000 niet als grond voor intrekking is genoemd, zijn niet kennelijk onevenredig aan het belang van de Nederlandse overheid om het risico dat een onderdaan van een derde land ten laste komt van het stelsel van sociale bijstand zoveel mogelijk te beperken. Hiermee wordt, anders dan de rechtbank heeft overwogen, ook niet het nuttig effect aan de Richtlijn ontnomen voor de categorie onderdanen van derde landen met een langdurig arbeidsverleden op basis van tijdelijke dienstbetrekkingen, uitzend- of oproepcontracten. De staatssecretaris wordt gevolgd in zijn betoog dat niet valt in te zien dat het voor onderdanen behorende tot die categorie met een arbeidsverleden als bedoeld in het derde lid van artikel 3.75 van het Vb 2000 moeilijk zal zijn om een tijdelijk arbeidscontract voor nog ten minste zes maanden te sluiten.

De grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 13 juli 2007 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.6. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat hij gelet op zijn langdurige arbeidsverleden, in samenhang gezien met zijn huidige werkzaamheden, geacht moet worden duurzaam over voldoende middelen

van bestaan te beschikken en dat hij ook verder voldoet aan het middelenvereiste.

Voorts voert de vreemdeling aan dat voor zover niet wordt voldaan aan het middelenvereiste, de staatssecretaris in het langdurige arbeidsverleden van de vreemdeling aanleiding had moeten zien om af te wijken van het beleid om een aanvraag op deze grond af te wijzen.

2.6.1. Volgens paragraaf B1/7.1.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000, ten tijde van belang, gelden voor het verkrijgen van de vergunning voor onbepaalde tijd als langdurig ingezetene met toepassing van artikel 21 van de Vw 2000 geen vrijstellingen inzake het beschikken over voldoende en duurzame middelen van bestaan.

2.6.2. In het aanvullende bezwaarschrift van 13 juni 2007 is uitdrukkelijk vermeld dat het meest recente arbeidscontract van de vreemdeling niet voor nog minimaal zes maanden beschikbaar is. Reeds hierom heeft de staatssecretaris, gelet op het bepaalde in artikel 3.75 van het Vb 2000, zich in het besluit van 13 juli 2007 terecht op het standpunt gesteld dat niet wordt voldaan aan het middelenvereiste. Aangezien het ontbreken van een arbeidscontract voor de duur van minimaal zes maanden doorslaggevend is, zijn het arbeidsverleden en de huidige werkzaamheden van de vreemdeling niet van belang voor de beantwoording van de vraag of de beschikbare middelen van bestaan duurzaam zijn.

De staatssecretaris heeft voorts in hetgeen is aangevoerd over het arbeidsverleden van de vreemdeling terecht geen aanleiding gezien om van zijn beleid af te wijken, nu de mogelijkheid dat sprake is van een langdurig arbeidsverleden geacht kan worden bij de vaststelling van het beleid te zijn betrokken en derhalve niet is aan te merken als een bijzondere omstandigheid in de zin van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb).

2.7. De vreemdeling heeft voorts in beroep betoogd dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het bezwaar kennelijk ongegrond was en op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb bij de behandeling daarvan kon worden afgezien van het horen.

2.7.1. Van het horen mag met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb slechts worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.

Gelet op de motivering van het besluit van 25 april 2007 en hetgeen de vreemdeling daartegen in bezwaar heeft aangevoerd, is aan deze maatstaf voldaan, zodat de beroepsgrond faalt.

2.8. Het inleidende beroep van de vreemdeling is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 februari 2008 in zaak nr. 07/31192;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

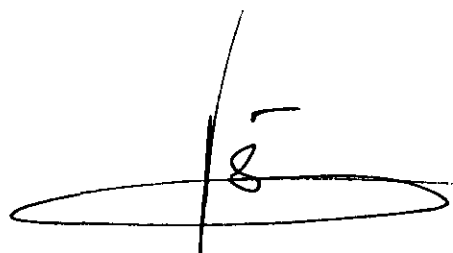
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2008

218-565.

Verzonden: 5 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/31192

Uitspraak van de meervoudige kamer van 22 februari 2008

inzake

geboren op
nationaliteit Turkse,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. E.J.M. Habets,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. A. van Blankenstein.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Eiser heeft op 18 december 2006 een aanvraag ingediend om afgifte van een verblijfsvergunning voor langdurige ingezetenen als bedoeld in artikel 8 van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 (PbEU 2004, L16), zoals gewijzigd op 22 juni 2006, betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (hierna: Richtlijn 2003/109/EG). Deze aanvraag heeft verweerder aangemerkt als een aanvraag voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd met de aantekening "EG-langdurig ingezetene".

Bij besluit van 25 april 2007, heeft verweerder voornoemde aanvraag van eiser afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiser bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 13 juli 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard. Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van de meervoudige kamer van 17 januari 2008, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 13 juli 2007 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten. Eiser heeft op 26 maart 1999 een aanvraag tot het verlenen van een vergunning tot verblijf ingediend, met als doel "humanitaire redenen, witte-illegalenbeleid". Bij besluit van 31 maart 1999 is deze aanvraag buiten behandeling gesteld wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Tegen dit besluit heeft eiser op 12 april 1999 bezwaar gemaakt. Op 13 april 1999 heeft eiser een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 21 augustus 2000 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, is dit verzoek toegewezen. Bij brief van 17 juni 2002 heeft eiser een beroep gedaan op het zogenoemde driejarenbeleid. Bij besluit van 5 juni 2003 is het voornoemde bezwaar van eiser gegrond verklaard en is aan hem, met ingang van 26 maart 2002, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van het driejarenbeleid, onder de beperking "conform beschikking minister". Deze verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 26 maart 2012. Op 18 december 2006 heeft eiser de onderhavige aanvraag ingediend.
3. Verweerder stelt zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning, omdat eiser niet voldoet aan het ter zake geldende middelenvereiste. In het bijzonder heeft eiser niet voldaan aan het vereiste dat de middelen van bestaan duurzaam zijn. Eiser beschikte ten tijde in geding over middelen van bestaan in de vorm van het verrichten van arbeid in loondienst via uitzendbureaus. Deze middelen van bestaan waren ten tijde in geding niet nog één jaar dan wel nog zes maanden beschikbaar als bedoeld in het eerste respectievelijk het derde lid van artikel 3.75 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en kunnen daarom niet als duurzaam worden aangemerkt.
4. Eiser betwist dat hij niet zou beschikken over voldoende duurzame middelen van bestaan. In die visie van eiser heeft verweerder de in dat verband gestelde vereisten in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG op onjuiste wijze geïmplementeerd in de nationale wetgeving. In de laatstgenoemde bepaling wordt in de Nederlandse versie gesproken over het beschikken over "vaste en regelmatige inkomsten" maar de Engelse tekst spreekt over "stable and regular resources". Het hebben van een vast dienstverband is derhalve niet vereist. Eiser heeft om hem moverende redenen gekozen voor het verrichten van arbeid in loondienst via uitzendbureaus en hij heeft dat vrijwel zonder onderbreking vanaf 1998 gedaan. Gelet op dit arbeidsverleden voldoet eiser aan het middelenvereiste zoals dat in de Richtlijn 2003/109/EG is gesteld.
5. De rechtbank overweegt het volgende.
6. Artikel 5, eerste lid, onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG luidt:
"De lidstaten verlangen van onderdanen van derde landen het bewijs dat zij voor zichzelf en de gezinsleden te hunnen laste beschikken over:
a) vaste en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat. De lidstaten beoordelen deze inkomsten afgaande op de aard en de regelmaat ervan, waarbij zij rekening mogen houden met het niveau van het minimumloon en minimumpensioen voordat het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene werd ingediend;"

7. Ingevolge artikel 21, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan ter uitvoering van artikel 8, tweede lid, van de Richtlijn 2003/109/EG de aanvraag tot het verlenen of wijzigen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 slechts worden afgewezen, indien de vreemdeling al of niet tezamen met het gezinslid bij wie hij verblijft, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

8. Ingevolge artikel 3.92, vierde lid, van het Vb 2000 zijn voor de toepassing van artikel 21, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 de artikelen 3.73 tot en met 3.76 van overeenkomstige toepassing.

9. Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 zijn middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven. Ingevolge het derde lid zijn in afwijking van het eerste lid middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn. Indien tijdens de periode van drie jaren gedurende een periode van in totaal niet langer dan zesentwintig weken een werkloosheidsuitkering is ontvangen, wordt die uitkering gelijkgesteld met inkomen uit arbeid in loondienst.

10. De rechtbank stelt vast dat het bestreden besluit dateert van na 23 januari 2006. Op die datum was de implementatietermijn voor Richtlijn 2003/109/EG verstreken, zodat, voor zover bepalingen van die richtlijn niet of gebrekkig zijn geïmplementeerd in het Nederlandse recht, eiser, op wie deze richtlijn blijkens artikel 3 ervan van toepassing is, een beroep toekomt op rechtstreeks werkende bepalingen.

11. De rechtbank ziet zich derhalve allereerst gesteld voor de vraag of artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG, op juiste wijze is geïmplementeerd in het nationale recht. Daarbij zal de rechtbank zich beperken tot hetgeen tussen partijen in geschil is, te weten de uitleg die moet worden gegeven aan het criterium "vaste en regelmatige inkomsten" uit voornoemde bepaling in relatie tot het in het nationale recht gehanteerde criterium van de duurzaamheid van de middelen van bestaan.

12. Blijkens overweging 7 van de preambule moeten onderdanen van derdelanden, om de status van langdurig ingezetene te verkrijgen, aantonen dat zij over voldoende inkomsten en een ziektekostenverzekering beschikken, om te voorkomen dat zij ten laste komen van de lidstaat. De lidstaten kunnen bij het beantwoorden van de vraag of er sprake is van vaste en regelmatige inkomsten, rekening houden met factoren zoals bijdragen aan het pensioenstelsel en het vervullen van de fiscale verplichtingen.

13. In het vorenstaande ziet de rechtbank aanleiding het criterium "vaste en regelmatige inkomsten" ruim uit te leggen. Van belang is dat onderdanen van derde landen over voldoende inkomsten en een ziektekostenverzekering beschikken, zodat zij niet ten laste van de lidstaat komen. Duurzaamheid van de inkomsten wordt daarbij verondersteld maar dit vereiste wordt in de preambule noch in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG zo strikt uitgewerkt, dat aan bedoeld vereiste slechts kan worden voldaan, indien de inkomsten van de betrokkene ten tijde van de beoordeling van de

aanvraag nog aantoonbaar één jaar dan wel zes maanden beschikbaar zijn als bedoeld in artikel 3.75, eerste respectievelijk derde lid, van het Vb 2000. Met de invulling die in artikel 3.75 van het Vb 2000 aan het criterium "vaste en regelmatige inkomsten" is gegeven wordt per definitie van een aanspraak op de gemeenschapsrechtelijke status van langdurig ingezetene uitgesloten de categorie van onderdanen van derde landen met een langdurig arbeidsverleden op basis van tijdelijke dienstbetrekkingen, uitzend- of oproepcontracten. Louter vanwege de juridische vorm van dergelijke arbeid in loondienst kan deze categorie van onderdanen van derde landen niet aantonen nog voor ten minste één jaar dan wel zes maanden over inkomsten uit arbeid te kunnen beschikken, terwijl aan de overige voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene wordt voldaan. In een dergelijke situatie zal een betrokkene, die zoals eiser om hem moverende redenen voor dergelijke contracten kiest, enkel vanwege de juridische vorm van zijn dienstbetrekking nimmer aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene kunnen voldoen. De uitwerking van het criterium "vaste en regelmatige inkomsten" in artikel 3.75 van het Vb 2000 houdt ten onrechte geen rekening met een situatie als de onderhavige waarin een onderdaan van een derde land reeds langdurig in een lidstaat verblijft en erin is geslaagd gedurende dat verblijf vrijwel zonder onderbreking voldoende inkomsten uit arbeid in loondienst te verwerven met daarover afdracht van premies en belasting en voorts zonder gedurende dat verblijf ten laste te komen van de lidstaat, terwijl dit de wezenlijke criteria zijn die uit de Richtlijn 2003/109/EG naar voren komen. Gelet op het doel en de strekking van de Richtlijn 2003/109/EG is de rechtbank dan ook van oordeel dat een onderdaan van een derde land onder de geschetste omstandigheden geacht moet worden te hebben voldaan aan het criterium "beschikken over vaste en regelmatige inkomsten". Ware dit anders dan zou de richtlijn zijn nuttig effect verliezen. Het vorenstaande leidt de rechtbank tot de conclusie dat de richtlijn, voor wat betreft voormeld criterium, onjuist in het nationale recht is geïmplementeerd.

14. Nu geen sprake is van een juiste omzetting van het hier aan de orde zijnde onderdeel van de richtlijn, terwijl de rechtbank in dit geval het niet mogelijk acht om het nationale recht op dit punt in het licht van de bewoordingen en het doel van voormeld onderdeel van de richtlijn richtlijnconform te interpreteren zonder dat er sprake is van contra legem interpretatie, kan eiser rechtstreeks een beroep doen op het in het geding zijnde onderdeel van artikel 5, eerste lid, onder a van de richtlijn, nu deze bepaling voldoende nauwkeurig en onvoorwaardelijk is geformuleerd.

15. De rechtbank komt tot de conclusie dat bij de beoordeling van eisers aanvraag het bepaalde in artikel 3.75, eerste en derde lid, van het Vb 2000 buiten toepassing dient te blijven. Nu dat in het bestreden besluit ten onrechte wel is gebeurd, komt dit besluit voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG. Het beroep is gegrond.

16. De rechtbank acht termen aanwezig verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00
- wegingsfactor 1.

17. Tevens zal de rechtbank bepalen dat de Staat der Nederlanden aan eiser het door hem gestorte griffierecht ten bedrage van € 143,00 dient te vergoeden.

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- bepaalt dat de Staat der Nederlanden namens verweerder aan eiser het door hem gestorte griffierecht dient te vergoeden ten bedrage van € 143,00;
- veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,00;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als de rechtspersoon die de proceskosten dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als voorzitter en mr. J.R. van Es-de Vries en mr. H. Benek als leden in tegenwoordigheid van mr. D.S. Arjun Sharma als griffier en in het openbaar uitgesproken op 22 februari 2008.

De griffier is wegens verhindering niet in staat deze uitspraak te ondertekenen.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KOPIE KONTAK
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te s-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

25 FEB. 2008

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 MRT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hogerberoepschrift

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Schedeldoekshaven 100,

2511 EX Den Haag

appellant,

gemachtigde: mr. A. van Blankenstein,

advocaat te Den Haag

(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

wonende te

verweerder,

gemachtigde: mr. E.J.M. Habets,

advocaat te Schiedam

1 Inleiding

De staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 februari 2008, Awb 07/31192 (**prod. 1**), verzonden op 25 februari 2008, in welke uitspraak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van de staatssecretaris van Justitie van 13 juli 2007 gegrond heeft verklaard, de beschikking heeft vernietigd en bepaald heeft dat de staatssecretaris opnieuw moet beslissen op het bezwaar gericht tegen het besluit van 25 april 2007 waarbij is afgewezen de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 Vw.

Hierna zal de staatssecretaris allereerst een overzicht geven van de procedure (onder 2). Daarna volgen onder 3 de grieven en de toelichting daarop en onder 4 de conclusie.

2 Procedure

- 2.1 Verweerder stelt in 1990 naar Nederland te zijn gekomen in het bezit van een geldig visum. Op 26 maart 1999 heeft hij een aanvraag ingediend om verlening van een vergunning tot verblijf met als doel "artikel 9 humanitaire redenen, witte illegalen". Deze aanvraag is bij beschikking van 31 maart 1999 buiten behandeling gesteld. Verweerder heeft op 12 april 1999 bezwaar gemaakt tegen de beschikking en tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 21 augustus 2000 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toegewezen.
- 2.2 Bij beschikking van 5 juni 2003 heeft de toenmalige minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het bezwaar gegrond verklaard en aan verweerder een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder een beperking "conform beschikking minister" met ingang van 25 maart 2002, geldig tot 26 maart 2004. In de beschikking is aangegeven dat er vergunning is verleend op grond van het beleid inzake tijdsverloop in reguliere zaken zoals was neergelegd in Vc 2000 B1/2.2.11, TBV 2002/62 en TVB 2003/7. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning is steeds aansluitend verlengd, laatstelijk tot 26 maart 2012.
- 2.3 Op 18 december 2006 heeft verweerder een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 Vw ingediend.
- 2.4 Bij beschikking van 25 april 2007 heeft de staatssecretaris de aanvraag niet ingewilligd. Deze beschikking is op 27 april 2007 bekend gemaakt.

- 2.5 Bij brief van 21 mei 2007 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen de niet inwilliging van zijn aanvraag. De gronden van het bezwaarschrift zijn op 13 juni 2007 ingediend.
- 2.6 Bij beschikking van 13 juli 2007 heeft de staatssecretaris het bezwaar ongegrond verklaard. Deze beschikking is bekend gemaakt op 16 juli 2007.
- 2.7 Bij brief van 6 augustus 2007 heeft verweerder tegen deze beschikking beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 4 september 2007. Op 28 september 2007 heeft de staatssecretaris een verweerschrift ingediend. Bij brief van 7 januari 2008 heeft verweerder aanvullende stukken overgelegd. De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 17 januari 2008.
- 2.8 Bij uitspraak van 22 februari 2008 heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard, de beschikking op bezwaar vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. De Staat is veroordeeld de proceskosten te vergoeden.

3 Grieven

Inleiding

De staatssecretaris is van oordeel dat de beschikking van 13 juli 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen deze beschikking ongegrond dienen te worden verklaard.

Grief I

In rov 13, 14 en 15 heeft de rechtbank overwogen:

13. In het vorenstaande ziet de rechtbank aanleiding het criterium "vaste en regelmatige inkomsten" ruim uit te leggen. Van belang is dat onderdanen van derde landen over voldoende inkomsten en een ziektekostenverzekering beschikken, zodat zij niet ten laste van de lidstaat komen. Duurzaamheid van de inkomsten wordt daarbij verondersteld maar dit vereiste wordt in de preambule noch in artikel 5. eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG zo strikt uitgewerkt, dat aan bedoeld vereiste slechts kan worden voldaan, indien de inkomsten van de betrokkene ten tijde van de beoordeling van de aanvraag nog aantoonbaar een jaar dan wel zes maanden beschikbaar zijn als bedoeld in artikel 3.75, eerste respectievelijk derde lid, van het Vb 2000. Met de invulling die in artikel 3.75 van het Vb 2000 aan het criterium "vaste en regelmatige inkomsten" is gegeven wordt per definitie van een aanspraak op de gemeenschapsrechtelijke status van langdurig ingezetene uitgesloten de categorie van onderdanen van derde landen met een langdurig arbeidsverleden op basis van tijdelijke dienstbetrekkingen, uitzend- of oproepcontracten. Louter vanwege de juridische vorm van

dergelijke arbeid in loondienst kan deze categorie van onderdanen van derde landen niet aantonen nog voor ten minste een jaar dan wel zes maanden over inkomsten uit arbeid te kunnen beschikken, terwijl aan de overige voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene wordt voldaan. In een dergelijke situatie zal een betrokkene, die zoals eiser om hem moverende redenen voor dergelijke contracten kiest, enkel vanwege de juridische vorm van zijn dienstbetrekking nimmer aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene kunnen voldoen. De uitwerking van het criterium "vaste en regelmatige inkomsten" in artikel 3.75 van het Vb 2000 houdt ten onrechte geen rekening met een situatie als de onderhavige waarin een onderdaan van een derde land reeds langdurig in een lidstaat verblijft en erin is geslaagd gedurende dat verblijf vrijwel zonder onderbreking voldoende inkomsten uit arbeid in loondienst te verwerven met daarover afdracht van premies en belasting en voorts zonder gedurende dat verblijf ten laste te komen van de lidstaat, terwijl dit de wezenlijke criteria zijn die uit de Richtlijn 2003/109/EG naar voren komen. Gelet op het doel en de strekking van de Richtlijn 2003/109/EG is de rechtbank dan ook van oordeel dat een onderdaan van een derde land onder de geschetste omstandigheden geacht moet worden te hebben voldaan aan het criterium "beschikken over vaste en regelmatige inkomsten". Ware dit anders dan zou de richtlijn zijn nuttig effect verliezen. Het vorenstaande leidt de rechtbank tot de conclusie dat de richtlijn, voor wat betreft voormeld criterium, onjuist in het nationale recht is geïmplementeerd.

14. Nu geen sprake is van een juiste omzetting van het hier aan de orde zijnde onderdeel van de richtlijn, terwijl de rechtbank in dit geval het niet mogelijk acht om het nationale recht op dit punt in het licht van de bewoordingen en het doel van voormeld onderdeel van de richtlijn richtlijnconform te interpreteren zonder dat er sprake is van contra legem interpretatie, kan eiser rechtstreeks een beroep doen op het in het geding zijnde onderdeel van artikel 5, eerste lid, onder a van de richtlijn, nu deze bepaling voldoende nauwkeurig en onvoorwaardelijk is geformuleerd.

15. De rechtbank komt tot de conclusie dat bij de beoordeling van eisers aanvraag het bepaalde in artikel 3.75, eerste en derde lid, van het Vb 2000 buiten toepassing dient te blijven. Nu dat in het bestreden besluit ten onrechte wel is gebeurd, komt dit besluit voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de Richtlijn 2003/109/EG. Het beroep is gegrond.

De staatssecretaris kan zich met deze onderdelen van de uitspraak niet verenigen.

Toelichting

- 3.1 Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat het bepaalde in artikel 3.75 Vb bij de beoordeling van de aanvraag buiten toepassing moet blijven omdat deze bepaling in strijd is met artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a van Richtlijn 2003/109/EG van 25

november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen (Pb. 23-01-2004, L16/44), hierna: de Richtlijn.

- 3.2 De Richtlijn heeft tot doel de voorwaarden te bepalen waaronder onderdanen van derden landen die langere tijd legaal in een lidstaat hebben verblijven, de status van langdurig ingezetene kunnen krijgen. Deze status verleent een dergelijke persoon enerzijds rechten in de lidstaat van verblijf die de rechten van EU-onderdanen benaderen en anderzijds de mogelijkheid in een andere lidstaat te verblijven. De implementatietermijn van de Richtlijn is verstreken op 23 januari 2006.
- 3.3 Krachtens artikel 4 van de Richtlijn kunnen onderdanen van derde landen die vijf jaar ononderbroken legaal in een lidstaat hebben verbleven in aanmerking komen voor de status van langdurig ingezetene. Zij dienen daartoe aan te tonen dat zij aan de in artikel 4 en 5 genoemde voorwaarden voldoen. Indien dit het geval is kan de status alleen worden onthouden om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid overeenkomstig artikel 6. Op grond van artikel 5 mogen lidstaten slechts voorwaarden stellen met betrekking tot het hebben van inkomsten en een ziektekostenverzekering alsmede de mate van inburgering. Artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a bepaalt:
1. De lidstaten verlangen van onderdanen van derde landen het bewijs dat zij voor zichzelf en de gezinsleden te hunnen laste beschikken over:
 - a) vaste en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat. De lidstaten beoordelen deze inkomsten afgaande op de aard en de regelmaat ervan, waarbij zij rekening mogen houden met het niveau van het minimumloon en minimumpensioen voordat het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene werd ingediend;
- 3.4 De Richtlijn is geïmplementeerd bij Wet van 23 november 2006 (tot wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 (Stb. 2006, 584) op grond waarvan artikel 21 Vw met ingang van 31 november 2006 is komen te luiden:
1. Ter uitvoering van artikel 8, tweede lid, van de richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen (PbEU 2004, L16) kan de aanvraag tot het verlenen of wijzigen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 slechts worden afgewezen, indien de vreemdeling:
 - (...)
 - d. al of niet tezamen met het gezinslid bij wie hij verblijft, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan;
 - (...)
 2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de gronden, bedoeld in het eerste lid.
 - (...)

3.5 Overeenkomstig het tweede lid van deze bepaling is ook het Vreemdelingenbesluit aangepast (Stb. 2006, 485) waardoor artikel 3.92, vierde lid Vb is komen te luiden:

4. Voor de toepassing van artikel 21, eerste lid, onder d, van de Wet, zijn de artikelen 3.73 tot en met 3.76 van overeenkomstige toepassing.

In de toelichting op de wijziging van het Vreemdelingenbesluit is hierover opgemerkt:

Ingevolge het vierde lid zijn bij de toekenning van de status van langdurig ingezetene de reeds bestaande inkomensvereisten van toepassing. Ingevolge artikel 5, eerste lid, onder a, van de richtlijn moet de vreemdeling die de Europese status van langdurig ingezetene aanvraagt, bewijs overleggen dat hij voor zichzelf en zijn gezinsleden beschikt over vaste en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en het gezin te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand. Deze inkomsten moeten op hun aard en regelmaat worden beoordeeld, waarbij rekening mag worden gehouden met het niveau van het minimumloon en minimumpensioen. De bestaansmiddelen worden beoordeeld op hun zelfstandigheid, hoogte en duurzaamheid (artikelen 3.73 tot en met 3.75 Vb 2000).

3.6 In artikel 3.75 Vb is aangegeven wanneer middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt. Met het van toepassing verklaren van artikel 3.75 Vb op verzoeken van onderdanen van derde landen om verlening van de status van langdurig ingezetenen, is invulling gegeven aan de in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a van de Richtlijn neergelegde voorwaarde dat de verzoeker bewijs levert over vaste inkomsten te beschikken die voldoende zijn om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand.

Artikel 3.73 Vb geeft invulling aan het vereiste dat sprake moet zijn van regelmatige inkomsten nu hiermee bedoeld wordt op inkomsten die op een reguliere wijze worden verkregen.

Zie TK, 2005-2006, 30 567, nr. 8, blz. 19, 20.

3.7 Ten onrechte stelt de rechtbank dat de wetgever bij de implementatie van de Richtlijn het in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, neergelegde vereiste van vaste inkomsten, verkeerd zou hebben geïnterpreteerd. De rechtbank overweegt terecht dat het vereiste van duurzaamheid van inkomsten, in de preambule noch in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a van de Richtlijn strikt is uitgewerkt. Het is dan ook aan de lidstaten in de nationale regelgeving aan te geven wanneer voldaan is aan het vereiste van vaste inkomsten. Lidstaten hebben daarbij een zekere speelruimte.

Vgl.:

- R.H. Lauwaars en C.W.A. Timmermans, Europees recht in kort bestek, 2003, blz. 109, 110;
- F.H. van der Burg, Europees Gemeenschapsrecht in de Nederlandse Rechtsorde, 2003, blz. 69.

- 3.8 Het in artikel 3.75 Vb neergelegde vereiste dat een aanvrager niet alleen voldoende inkomsten tot zijn beschikking heeft maar dat deze inkomsten ook nog enige tijd beschikbaar zullen zijn, is volledig in overeenstemming met het doel van de voorwaarde dat de aanvragen moet beschikken over "vaste" inkomsten. Die voorwaarde heeft immers tot doel te voorkomen dat de aanvrager en zijn gezinsleden een beroep zullen moeten doen op het stelsel van sociale bijstand. Beoordeling van het risico dat de verzoeker een beroep op het stelsel van sociale bijstand zal moeten doen, vereist per definitie een beoordeling van zijn inkomstensituatie in de toekomst. De opvatting dat lidstaten bij de beoordeling of een verzoeker voldoende bewijs heeft geleverd over vaste inkomsten te beschikken, zich dienen te beperken tot een beoordeling van de inkomsten die de verzoeker in het verleden heeft verworven, is derhalve in strijd met zowel de tekst als de context van artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a van de Richtlijn.
- 3.9 In dit verband wijst de staatssecretaris ook op een verslag van 30 november 2001 van het Europees Parlement over het voorstel van de commissie over de richtlijn. Artikel 6, eerste lid, aanhef en onder a van de ontwerprichtlijn luidde oorspronkelijk:

De lidstaten verlangen van onderdanen van derde landen het bewijs dat zij voor zichzelf en de gezinsleden te hunnen laste beschikken over:

a) stabiele inkomsten die ten minste even hoog zijn als het niveau waaronder in de betrokken lidstaat sociale bijstand kan worden verstrekt. Wanneer deze bepaling niet kan worden toegepast, worden de inkomsten toereikend geacht wanneer zij gelijk zijn aan het minimumniveau van het in de betrokken lidstaat door het socialezekerheidsstelsel uitgekeerde ouderdomspensioen. Bij de beoordeling van de stabiliteit van de inkomsten wordt gekeken naar de aard en de regelmaat van deze inkomsten voordat het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene werd ingediend.

Zie: Voorstel voor een Richtlijn van de Raad betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen, 13 maart 2001, COM(2001) 127 definitief, 2001/0074 (CNS), Pb. 28-08-2001, C240 E/82.

Deze tekst suggereerde mogelijk dat alleen inkomsten voorafgaande aan het van het verzoek, van belang zijn. In amendement 19 van het verslag van het Europese Parlement is dan ook voorgesteld de laatste zin als volgt te wijzigen:

(...) Bij de beoordeling van de stabiliteit van de inkomsten wordt gekeken naar de aard en de regelmaat van de beschikbare inkomsten ten tijde van de indiening van het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetenen.

In de toelichting daarop is aangegeven dat deze toevoeging bevestigt dat voor de vaststelling of er al of niet sprake is van stabiel inkomen, zowel de vorige, als de huidige en toekomstige werkgelegenheid relevant is.

Zie: Europees Parlement, Verslag over het voorstel voor een Richtlijn van de Raad betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen (COM(2001) 127 - C5-0250/2001 - 2001/0074 (CNS)), 30 november 2001, A5-0436/2001, blz. 12 en 13.

- 3.10 Ten onrechte stelt de rechtbank dat de toepassing van artikel 3.75 Vb met zich brengt dat per definitie van een aanspraak op de status van langdurig ingezetene uitgesloten wordt de categorie van onderdanen van derde landen met een langdurig arbeidsverleden op basis van tijdelijke dienstbetrekkingen, uitzend- of oproepcontracten. Het bepaalde in artikel 3.75, derde lid Vb is immers op deze categorie personen van toepassing. Overeenkomstig die bepaling worden personen die hun inkomsten verwerven met behulp van tijdelijke dienstbetrekkingen, uitzend- of oproepcontracten, in de gelegenheid gesteld de duurzaamheid van hun inkomsten aan te tonen mede aan de hand van de inkomsten die zij de voorafgaande drie jaren hebben verworven. Daardoor hoeven zij niet aan te tonen dat de inkomsten nog één jaar beschikbaar zullen zijn, maar kunnen zij volstaan met bewijs dat de inkomsten nog minstens zes maanden aanwezig zullen zijn.
- 3.11 Geen grond bestaat voor het oordeel dat de eis dat de inkomsten nog minstens zes maanden beschikbaar moeten zijn, in strijd is met het doel of strekking van de Richtlijn dan wel met zich brengt dat de Richtlijn zijn nuttig effect verliest. Daarbij dient vooropgesteld te worden dat onderdanen van derde landen, die in Nederland een tijdelijke verblijfsvergunning hebben, op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c Vw, doorgaans reeds voldoen aan het vereiste dat zij dienen te beschikken over middelen van bestaan die duurzaam zijn. Voor deze groep personen zal het vereiste van artikel 3.75 Vb veelal geen probleem vormen bij het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene. Alleen onderdanen van derde landen, die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd zonder dat zij aan het middelenvereiste voldoen, zullen voor het eerste moeten bewijzen dat zij aan het middelenvereiste voldoen alvorens zij de status als langdurig ingezetene kunnen verkrijgen. Het stellen van strikte voorwaarden aan het te leveren bewijs omtrent vaste en regelmatige inkomsten, is volledig in overeenstemming met het doel en strekking van de Richtlijn. Het vereiste van vaste en regelmatige inkomsten is immers slechts één van de drie voorwaarden die gesteld worden voor het verlenen van de status van langdurig ingezetene.
- 3.12 De rechtbank overweegt eveneens ten onrechte dat artikel 3.75 Vb, geen rekening houdt met de situatie als die van verweerder, waarin een onderdaan van een derde

land reeds langdurig in een lidstaat verblijft en erin is geslaagd gedurende dat verblijf vrijwel zonder onderbreking voldoende inkomsten uit arbeid in loondienst te verwerven met daarover afdracht van premies en belasting en voorts zonder gedurende dat verblijf ten laste te komen van de lidstaat. Zoals hiervoor reeds aangegeven wordt op grond van artikel 3.75 derde lid Vb juist voorzien in een situatie waarbij een onderdaan van een derde land gedurende zijn verblijf, vrijwel zonder onderbreking voldoende inkomsten uit arbeid in loondienst heeft verworven. Echter, zoals uit het vereiste van "vaste" inkomsten volgt, is uitsluitend informatie over het arbeidsverleden van de verzoeker op zichzelf onvoldoende om een oordeel te geven omtrent het risico dat de betrokkene een beroep zal doen op het stelsel van sociale bijstand. Te allen tijde zal het arbeidsverleden slechts een onderdeel zijn bij de beoordeling of sprake is van vaste inkomsten. Daarnaast zal altijd noodzakelijk zijn te beoordelen in hoeverre de inkomsten in de toekomst beschikbaar zullen zijn zodat de verzoeker geen beroep zal hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand. Met het vereiste van artikel 3.75, derde lid Vb dat de inkomsten nog zes maanden beschikbaar dienen te zijn, is een duidelijk en objectief criterium gegeven voor dat onderdeel van de beoordeling. Indien een verzoeker gedurende drie jaren of langer inkomsten uit loondienst heeft kunnen verwerven, op grond waarvan het waarschijnlijk is dat hij dergelijke inkomsten in de toekomst ook zal kunnen verwerven, valt ook niet in te zien waarom het voor die persoon moeilijk zal zijn een tijdelijk contract met minstens een half jaar te verkrijgen dan wel ingezet te worden in een project dat minstens nog een half jaar beschikbaar zal zijn. Indien dit voor een betrokkene niet mogelijk is, vormt dat een voldoende indicatie om te oordelen dat de beschikbare inkomsten onvoldoende vast zijn om te voorkomen dat hij een beroep zal doen op het stelsel van sociale bijstand.

- 3.13 Op grond van het voorafgaande meent de staatssecretaris dat de Richtlijn op juiste wijze is geïmplementeerd en dat de eis dat een aanvrager van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 20 Vw, dient te beschikken over middelen van bestaan die op grond van artikel 3.75 Vb als duurzaam kunnen worden aangemerkt, niet in strijd is met het bepaalde in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a van de Richtlijn, op grond waarvan de aanvrager bewijs moet leveren dat hij voor zichzelf en zijn gezinsleden die ten laste van hem komen, beschikt over vaste en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het stelsel van sociale bijstand.
- 3.14 Voorzover desalniettemin geoordeeld zou moeten worden dat het vereiste van artikel 3.75, derde lid Vb niet in overeenstemming is met artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a van de Richtlijn, valt niet in te zien waarom het niet mogelijk zou zijn de wet overeenkomstig de richtlijn te interpreteren. Op grond van artikel 21, eerste lid, aanhef en onder d Vw kan een aanvraag tot het verlenen of wijzigen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan. De wet bepaalt niet dat een aanvraag moet worden afgewezen indien de vreemdeling niet

duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan. De rechtbank heeft in het licht hiervan ten onrechte geoordeeld dat verweerder rechtstreeks een beroep kan doen op artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a. van de Richtlijn.

- 3.15 De staatssecretaris verzoekt Uw Afdeling de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 februari 2008 te vernietigen en het beroep van verweerder alsnog ongegrond te verklaren.

4 Conclusie

De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door het verweerder tegen het besluit van 13 juli 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 25 maart 2008

advocaat

behandeld door	mr. A. van Blankenstein
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 33
fax	(070) 515 30 07
e-mail	a.vanblankenstein@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009640
referentie	IND-9704.15.6026